

عنوان مقاله:

اقدام پژوهی: چگونه توانستم از طریق مشارکت اولیا اعتماد به نفس دانش آموزانم را افزایش دهم و باعث بهبود وضعیت تحصیلی آن ها شوم.

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد از نگاه معلم (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سعیده دستیار - کارشناسی ارشد روان شناسی عمومی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

یک اصل مهم دانایی می گوید: آینده یافتنی نیست، بلکه ساختنی است. اگر به دنبال ساختن آینده جامعه هستی بین خانه و مدرسه پل ارتباطی و دانش افزایی بزن و اجازه بده این پل از جامعه بگذرد. همه ی ما شنیده ایم که مدرسه خانه ی دوم دانش آموز است و یک دانش آموز بخش زیادی از ساعات روز را در مدرسه حضور دارد و اولیا نقش مهمی در پرورش فکر، عقیده و همچنین پیشرفت شکل گیری کودکان و نوجوانان دارد. به همین دلیل بسیار مهم است که والدین دانش آموزان ارتباط مداوم و موثری با مدرسه فرزند خود داشته باشند تا تعلیم و تربیت دانش آموز در مدرسه مکمل تاثیر تربیت و آموزه های والدین بر شخصیت او باشد. با آغاز دوران مدرسه، کودکان ابعاد جدیدی از شخصیت خود را آشکار می سازند و ناخود آگاه می کوشند رفتارهای فردیشان را تثبیت کنند. « اعتماد به نفس » نه تنها یکی از نیازهای شخصیتی کودکان، که بعد جدیدی از رفتار اجتماعی آن هاست به طوریکه بدون آن ناتوان از ادامه ی راه و زندگی در اجتماع خواهند شد و یکی از دلایل عدم یادگیری در کودکان ضعف در اعتماد به نفس است و این رابطه ی مستقیمی با نگرش فرد نسبت به خود دارد. هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش حضور خانواده در کلاس بر اعتماد به نفس دانش آموزان و بهبود پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطع ابتدایی می باشد. بنابراین بعد از بررسی موانع حضور اولیا در کلاس و اقدام در جهت رفع آن ها و کسب اجازه از مدیر در اولین جلسه ای که با اولیا داشتم طرح هایی جهت مشارکت بیشتر اولیا با کلاس درس و روند آموزش مطرح کردم یکی از این طرح ها مهمانی هنر است که در آن یکی از ساعات هنر در طول هفته تحت عنوان مهمانی هنر می باشد و میزبان این مهمانی در هر جلسه یکی از اولیا یا اعضای خانواده ی هر دانش آموز می باشد بنابراین در طول سال تحصیلی یک ساعت از هر هفته متعلق به اولیای دانش آموزان است و والدین یا اعضای خانواده ی هر دانش آموز حداقل یک بار در سال در کلاس درس حضور دارند و در آن ساعت طبق هماهنگی هایی که از قبل با معلم داشته اند اقدام به آموزش مهارت خاص، کاردستی، نقاشی، قصه گوئی، داستان خوانی و می کنند. طرح بعدی آزمون مادر دختری می باشد که طبق قراری که با دانش آموزان و اولیا داشتم بعد از آموزش و فراگیری هر مطلب مهم خصوصا در درس ریاضی دانش آموزان موظف بودند مطلب فرا گرفته شده را به اولیا آموزش دهند و در روزهایی که بعد مشخص می شود آزمون مشترکی از مادران و دختران به عمل می آید. طرح خواننده مرموز (کتاب خوانی اولیا)، دعوت از اولیای شاغل، پوشیدن لباس محلی مادر دختری و ... طرح های اجرا شده در کلاس درس بود و نتیجه به دست آمده از این طرح افزایش بی نظیر اعتماد به نفس دانش آموزان از حضور اولیای خود در کلاس درس به عنوان میزبان هنر (اولیا در جایگاه معلم قرار گرفته و اقدام به آموزش یکی از موارد فوق می کردند) همچنین آموزش دادن به اولیا باعث افزایش اعتماد به نفس و انگیزش تحصیلی و خود کار آمدی دانش آموزان می شد و از این طریق تثبیت یادگیری در آن ها اتفاق می افتاد.

کلمات کلیدی:

اعتماد به نفس، دانش آموزان، والدین، همکاری، تثبیت یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2080968>

